

LA ROQUEVA

IL·L·U·S·T·R·A·C·I·Ó

M·A·L·L·O·R·Q·U·I·N·A

Preu o 30ps.

Sumari:

TEXTE:

Miquel Costa y Llobera, per M. S. Oliver.
Flors de Maig, (poesía) per M. Costa y Llobera.
Perpetuina, (poesía) per J. Verdaguer.
Bartomeu Torres, per X.
Sa fira de Sólle, per O.
Heráldica, per Furió.
Crónica ilustrada, per X.
Coses en broma.
Noves y passatemps.

GRAVATS:

Portada, per J. Anckermann.
Miquel Costa y Llobera, (retrato).
Bartomeu Torres, (retrato).
Sólle, es port; Simulacre de la victoria.
Heráldica, per F.
 CRÓNICA ILUSTRADA: *El «Rio de la Plata»*.—
Corregudes de bicicletes: Esperant s' arribada, Els corredors vencedors.—*Sa companyia Balaguer-Larra: Joan Balaguer, Mariano Larra*.
Es volcán de la Martinica, historieta.

MÚSICA:

Flors de Maig, (cansó) per B. Torres.

Tots els qui se suscriuen per un any a s' il·lustració mallorquina «LA ROQUETA» y paguin un any per adelantat rebrán com a regalo ses sigüents obres: POETAS LÍRICOS ITALIANOS per J. Estelrich, y POESIAS por J. Alcover.

La Roqueta

ILUSTRACIÓ MALLORQUINA

Aquesta revista sortirà dia 15 y 30 de cada més; publicarà articles, cuentos y poesías d'escriptors mallorquins y catalans, biografies de gent de cap de brot, una secció d' Heráldica mallorquina, actualitats, ilustrada amb fotograbats d'els fets que senyali, historietes, cròniques y passatemps.

Ses cubertes y demás ilustracions d'es texte serán de pintors mallorquins.

PREUS

Tres mesos de suscripció	1'75 Ptas.
Id. id. p'els suscriptors de <i>La Almudaina</i> .	1'50 »
Número corrent.	0'30 »
Id. atrassat.	0'50 »

En Miquel Costa y Llobera

SA contemplació d'els hermosos paisatges de l'isla, d'els aspectes grandiosos y sublimes de sa escarpada ribera y de sos abruptes barrancs, causa en l'esperit d'en Costa, el profund estupor d'els cridats á revelâ y magnificâ la bellesa. Y aquesta emoció constant del poeta mallorquí devant una naturalesa verge, espléndida, imponent, no se traduí en buides opulencies d'estil ni en una adoració panteística de les forces cegues y elementals, sino en un rapte d'alta idealitat relligiosa.

.....
De la contemplació de la naturalesa exteriô no deformada per l'artifici, s'han remuntat sempre els grans lírics a la contemplació de la suprema veritat y de la suprema hermosura, lo-grant callades revelacions de l'intimidat de la creació, una especia d'atisbament de la mateixa essència de les coses, emboirada com un misteri ritual an els profans y a la rahó analítica. Així preferí en Costa espayâ sa mirada per l'horitzó inmens, respirâ l'aire incontaminat de les altures, escrutinant els fons claríssims de la mar de la costa, per demunt quina planura sols hi passen «l'huracá, la bòira y el voltô»; d'aquesta mateixa mar qui s'enfureix amb el brau temporal, qui desforma els *cavalls blancs* de ses ones, agitant sa cabellera d'espuma, d'aquesta ribera per sobre quins penyals veu passar

els nuvolats «com esqueixos volandês del vel inmens de la nit,» mentres medita el poeta el moment de Thabor de la baixa naturalesa, sobre la costa acantellada, «obra de Deu escolpida per la Tempesta.» Allá, demunt la cima s'hi engronsa un pí, alt y solitari, «més hermós que l'olivera, més poderós qu'el roure, més vert qu'el tarongê» y lluita com un gladiadô amb les tempestes de la costa; un abre per entre quines

fuyes no hi guaita la flor pensativa, però quina «copa coronada ungi Deu d'aromes»; un abre qui no sustenta sa vida de llim de la terra, sino que «té *pluges* amoroses y roades, y com els vells profetes se nodreix d'aquests dons celestials»; un abre qui amaga son ramatge en el cèl que l'enamora y qui té el vent y el llamp per gloria y per delit. «¡Oh, sí! que quant se senten els huracans desfets y pareix en-derrocarse entre s'espuma

de ses ones el gegantesc penyal, éll riu llavors y canta més fort que la mar y gloriós espolsa sobre els nuvols sa melena real.» Així l'ánima forta deu anidar en l'altura com l'abre d'els penyals perque «l'airada mar d'el mon s'estrelli a sos pèus» y volin tranquils sos cants per entre els vendavals de la vida, «com l'au de les tempestes».

M. S. OLIVER.

Flors de Maig

Una pobre joveneta
plorava sense conhort,
plorava tota soleta,
qu' allà dins sa llar estreta
rondava trista la mort.

Com s' era morta sa mare
y d' un en un sos germans,
axí 's moría son pare.
¡Ay! ella viuria encare
per veure penes més grans.

Entre 'ls jemechs d' agonía
la donzelleta gentil
ni sols per ses flors sabia
que fos alegre aquell día,
el derrer día d' Abril.

¡Les seves flors!.. Ja despresa
fins de la creu d' or y argent,
les tenia en sa pobresa
única pompa y riquesa
del jove cor innocent.

Fent feina abans devant elles,
germanes creya tenir;
y obrintse castes poncelles,
li deyan coses molt belles
per esperar y sufrir.

Ella 'l malalt mantenía
traballant de sol a sol.
Les flors deyan: ¡alegría!;
y ella sonriure podia
dins tantes penes y dol.

Mes en tal hora funesta
res més podia mirar
que sa dissort tan faresta,
quant un sò alegre de festa
li feu el front aixecar.

¡Quin sò de festa en tal día!
pensá, y el malalt humil
digué: «Es el mes de María.—
Clara y suau s' estenia
la nit darrera d' Abril...

S' alça la jove inspirada,
cull les flors qu' estima tant
(dins cad' una una besada);
y ni una sols n' ha dexada
que la segueca alegrant.

Cap a l' iglesia fa vía
portant sos humils tresors,
y ab cor que prega y confía,
demunt l' altar de María
deposita aquelles flors.

.....
Dins la casa atribulada
cap flor ja escampa perfum.
Cada poncella qui 's bada
al altar es consagrada
rich d' harmonies y llum.

Y entre tot quant allà brilla
la Verge té per tresor
el dò de la pobre filla,
que dant cosa tan senzilla
dona les ales del cor.

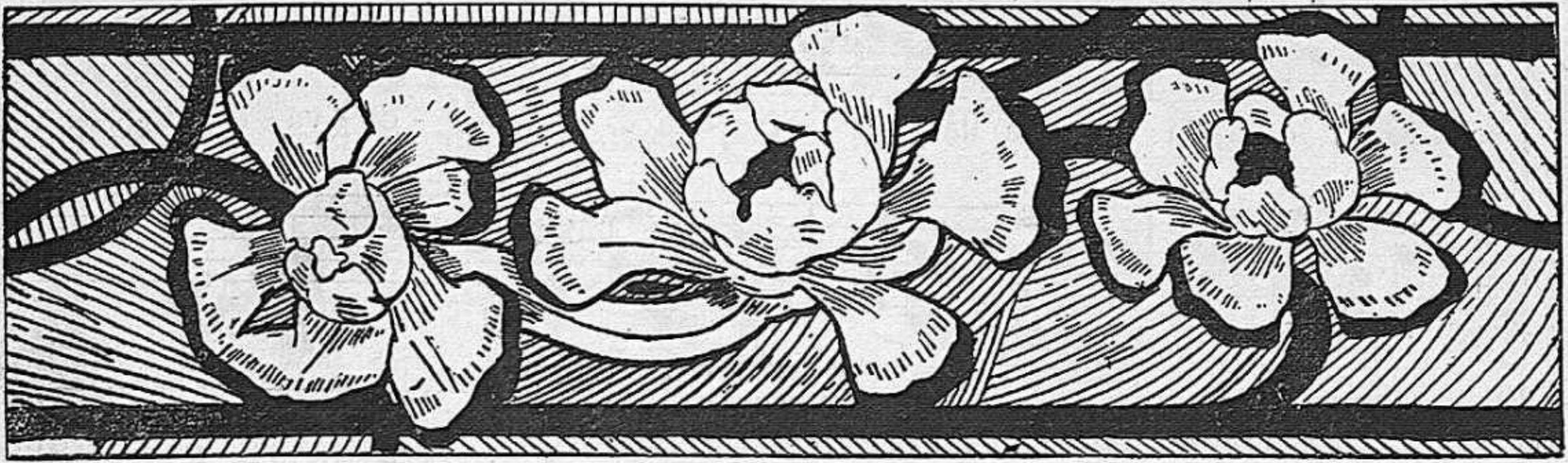
Y cada test més brotona
com més es sacrificat...
La jove riu qualque estona:
també alegría li dona
cada capoll escapsat.

.....
Passá temps y l' últim día
del mes de Maig delitós
cap al altar de María
un bon vellet s' en venía
tot tremolant y gojós.

Xalesta 'l braç li donava
una jove tan gentil
com un ramell que portava:
la jove qui tant plorava
la nit darrera d' Abril.

MIQUEL COSTA, PRE.

Flors de Maig

CANÇÓ

Lletra d'en M. Costa Llobera.

Música d'en B. Torres.

Andantino

P

Cant

Andantino

P.

U - na po - - bre jo - ve -

ne - ta plo - - ra - va sen - se con - - hort, plo - - ra - va to - ta so -

La Roqueta

le - ta, qu'a-llá dins sa llar es - tre - ta ron - - da - va tris - ta la

cres. mort. Com s'e-ra mor - - ta sa ma - re y d'un en un sos ger -

f Poco accel. mans, a - xí's mo - ri - a son pa - - re ¡Ay! e - lla viu - ri - a en -

f marcato

dim. *poco rit.º* *PP* *à tempo*
ca - re per veu - re pe - nas mes grans. En - tre'ls je - mechs d' ago -

dim. *col canto* *PP* *à tempo*

Il·lustració Mallorquina

ní - a la don - ze - lle - ta gen - til ni sols per ses flors sa

bí - a que fos a - le - gre aquell di - a el de - - - -

rrer di - a d'A - bril.

Palma, 4 Maig de 1902.

Perpetuina

Del llibre "Flors de Maria"
de Mossen Jacinto Verdaguer

I

Be n' hi han d' hermoses flors
be n' hi han sobre la terra,
d' una a una 's van marcint,
un vent mortal les asseca.

Lo mateix sol que al matí
ab son bes les esbadella,
al pondres en occident,
colltortes les deixa
per la dalla de la mort
que tantost naixen les sega.

II

Mes hi ha una Flor gentil
la Verge Maria,
poncellá fa dos mil anys,
y es encara en sa florida;
los astres caurán de vells,
y Ella estaré jovenívola.

La terra li diu sa flor,
lo cel sa regina,
y l' home com Déu
li diu Mare mía.

Dotze estrelles que té al front
la coronan de celistía;
te 'l sol per vestit
y la lluna per catifa.

De la Judèa ahont nasqué
com lliri entre espines
la trasplantá 'l Criador
vora lo Riu de la vida
ahont ab sa mateixa ma
la rega y cultiva
del jardí del firmament
com Perpetuina.

En Bartomeu Torres

A Mallorca el mestre de música y compositor don Bartomeu Torres gosa de reputació en lo qu' es retereix a la música religiosa. Ell ha consagrat an aquesta tots els seus afanys, tots els seus estudis.

Va neix a Valldemossa anant a prendre ses primeres lliçons de música amb el famós organista Tortell, passant després a Madrid ahont estudiá amb el mestre Eslava, per recomendació de don Francesch Frontera de Valldemossa.

De regrés a Palma fou nomenat director de la secció filarmònica d'el *Círculo Mallorquín* y prenguent part a ses oposicions d'organista de la Catedral a sa mort del mestre Tortell, a ses que fou classificat de primer en orde de mèrit entre els opositors.

Entre les obres que compongué figura el salm *In te Domine*, compost per cantà an el centenari de la Beata Catalina Tomás. També per solemnisar el nomenament de bisbe de nostre país don Joan Maura compongué l' antifona *Sacerdos et Pontifex* que li valgué moltes felicitacions.

Quant sa fé la peregrinació an el Santuari de Nostre Senyora de Lluch el mestre Torres compongué una missa d' eminat sentit poetic, pròpi per lo qu' era destinada.

El Cabildo catedral li encomenà un motete per veus soles qu' es cantà a la Seu el divendres Sant an el Devallament, composició de qu' un escritor ha dit té el sabô de sa música d' en Victoria.

Amb motiu de sa mort d' en Quadrado el *Círculo Mallorquín* li dedicà una vetlada necrològica y a ella s' estrenà una composició musical d' en Torres baix el titol de *Liberame*.

Empero ahont el mestre Torres triunfá en tota la línia fou en el Congrés Eucaristic nacional celebrat a Valencia el 25 de Novembre de 1893 ahont se li premiá se sua Misa Eucarística, que estrenada el mateix dia en la catedral de dita població.

Tots els periòdics de dita ciutat y les revistes professionals dedicaren bon espai per estudiar, y alabar després la producció d' el nostre país, obra més meritoria quant va tenir qu' esser feta demunt un fonament obligat qu' era el tema d' els cants eucaristics.

Aquí, a Palma s' estrenà sa *missa eucarística* el dia 20 de Janer de 1894 a la

Catedral en motiu de celebrarse sa festa qu' anyalment paga s' Ajuntament per honrá a Sant Sebastiá patró de Palma.

Aquest dia les amples naus d' el temple se véren plenes de gom en gom. Demunt s' autor anaven moltes alabances, essent notable la missa en l' armonizació y desarrollo orquestal d' el temes litúrgics, en lo que demostra posseí a conciencia molts de coneixements.

S' interpretació fou també molt alabada, diguentse que va esser un d' els dies que s' ha tret més partit d' els elements musicals amb que conta Palma.

Aquest triunfo va posar a bona altura la seua personalitat, figurant sempre com-e gran competent quant s' ha tractat de música religiosa.

Avuy oferim an els nostres lectors sa darrera composició d' el mestre Torres, feta expressament per aquesta revista, demunt lletra d' el notable poeta senyor Costa y Llobera.

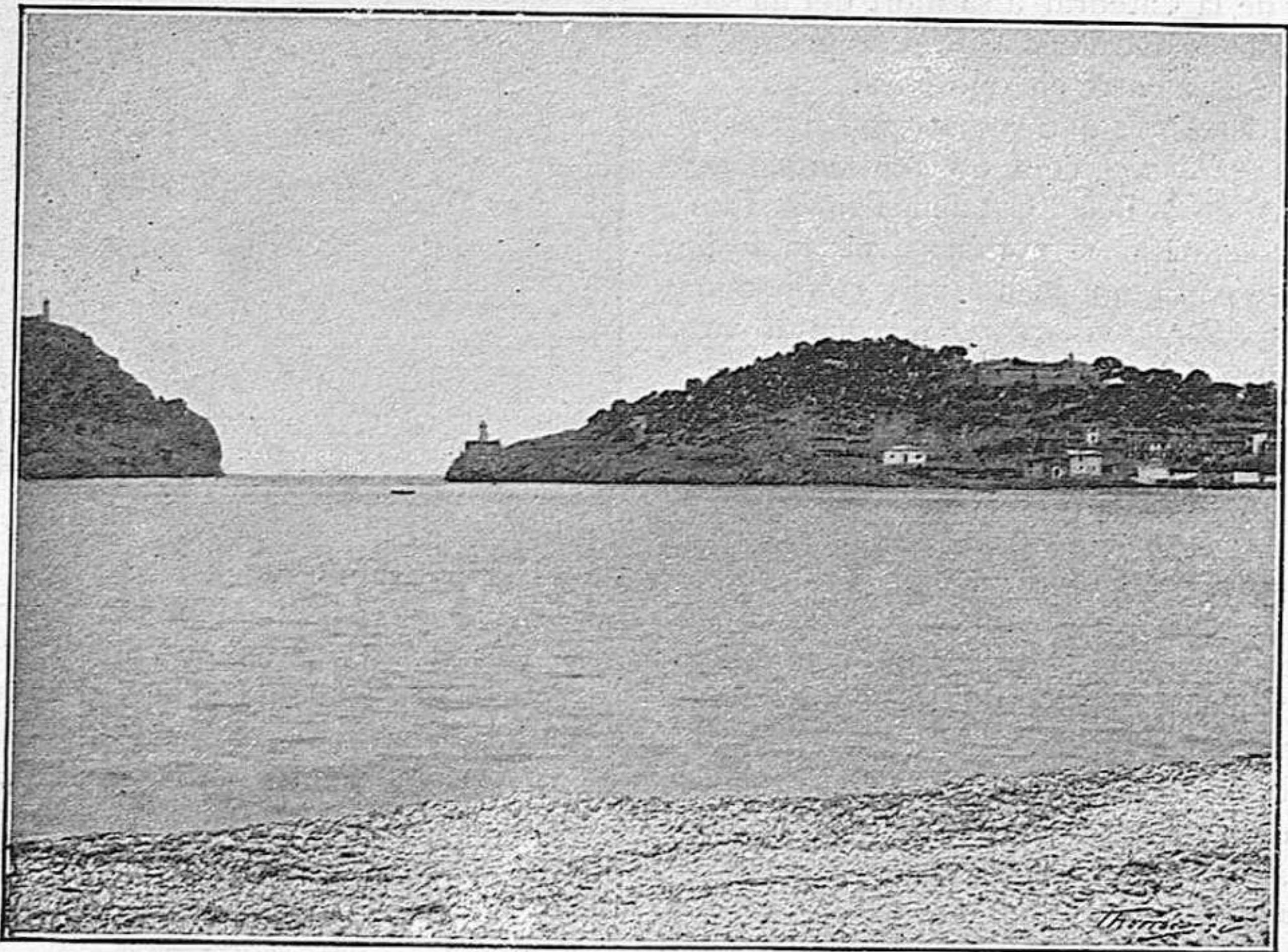
La fira de Sólle

MOLTA gernació ha concorregut enguany a les fires y festes que celebra anualment aquest poble per commemorâ la victòria obtinguda p' els sollerics quantre els moros infeèls en 1561, de la qual se fa cad' any el simulacre en el port.

Les *valentes dones* de ca'n Tamany, dues nines ben endiumenjades, representant aquelles dues heroïnes, no se varen donâ moment de repòs per quedâ bé amb tots els compromissos. Assistiren el matí a l' ofici enlluernant la vista am s' or que duyen demunt; el decapvespre, a mostrâ ses joyes amb escusa de visitâ tal ò qual familia co-

Sa festa d' es port es hermosa en conjunt, perque si bé es simulacre es cosa de nins, dona idèa així mateix, grabantho més dins la memoria, de lo que fou aquella jornada, en que 800 esforsats sollerics, llibraren a Sólle d' una invasió de 1.700 moros.

S' espectacle no té res de particulâ, però sa bulla que se fa per anarhi en romeria no s' pot dí facilmente; a les dues y mitja comensaren a sortí de Sólle, carros, carretons y carruatges plens de gent, ahont se mesclaven alegrement els rebossillos de ses pageses, amb sos tons clâs d' els vestits, ja d' estiu, de les ciutadanes.

Sólle.—Es port.

neguda; fins el vespre, de concert y de bulla; al endemâ a sa misa de campanya y el capvespre an el port, a essê ses reines de la festa, colocantse en punt visible per fê brillâ ses alhaques.

Per podê fê això y donâ enveja a ses altres lluhint es *palmito* que Deu els haja dat y ses joyes recuhides de tota sa familia, desde els rebasavis, se compren que hi haja que posâ molts d' empenyos y forts, desde molt de temps abans perque se nombri na Fulaneta de son Tal, en perjui de na Menganeta de son Qual.

Tota sa carretera queda convertida amb camp de processó llarguísima de carruatjes, qui s' aturen a sa platja mentres se fa es simulacre, y, acabat aquest, comensa sa tornada dels carruatjes, amb sa mateixa forma, però manco bullanguera que sa partida.

Es ploure enguany ha estat causa de que sa fira se vés manco animada y qu' els venedors, no satisfets p' el *firó* se resignassen a esperâ un altre any en que sa sort els-e favorezca més.

S' aigo va donâ motiu a que se suspengués sa processó de la Victoria, en que

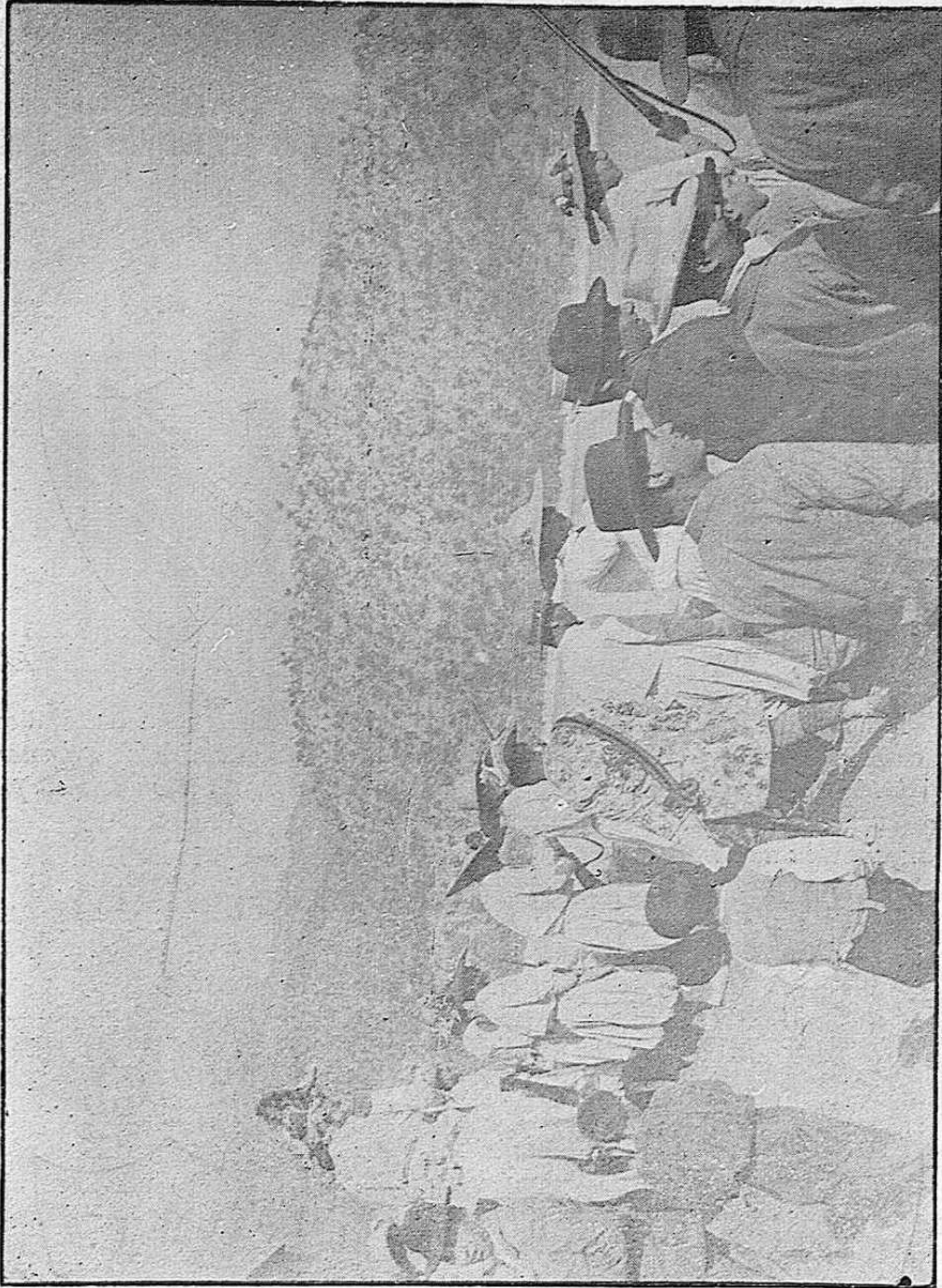
Il·lustració Mallorquina

acompanyen an aquesta imatge les *valentes dones* amb sa famosa tranca amb que mataren un moro qui va entrâ dins ca seva, el capitâ *Angelats*, y tota sa cohort d'acompanyants.

Se suspengueren també ses carreres de cintes anunciades, verdadera llástima, perque

donant serenates aquest, además d' el programa qu' es tenia format, a les autoritats y a molts de particulâs.

A canvi de dues corbates que regalâ dita massa coral als dos orfeons locals, aquests l' obsequiaren el *Republicâ* amb una artística medalla de plata amb dedicatoria y el de

Es. Port de Sólle. Simulacre de la Victoria.

molts de ciclistes de Palma anaven a disputâ an els *sportmans* de Sólle els focs brodats primorosament per ses senyoretetes d'aquella localitat, com a prèmi a sa seva destresa, lo que sempre es una festa de molt d'atractiu.

S' *Orfeó Mallorquí* va essê molt ben rebut p' es poble qui l' obsequiâ fort ferm,

la *Defensora Sollerense* amb una altre rica corbata p' el penô.

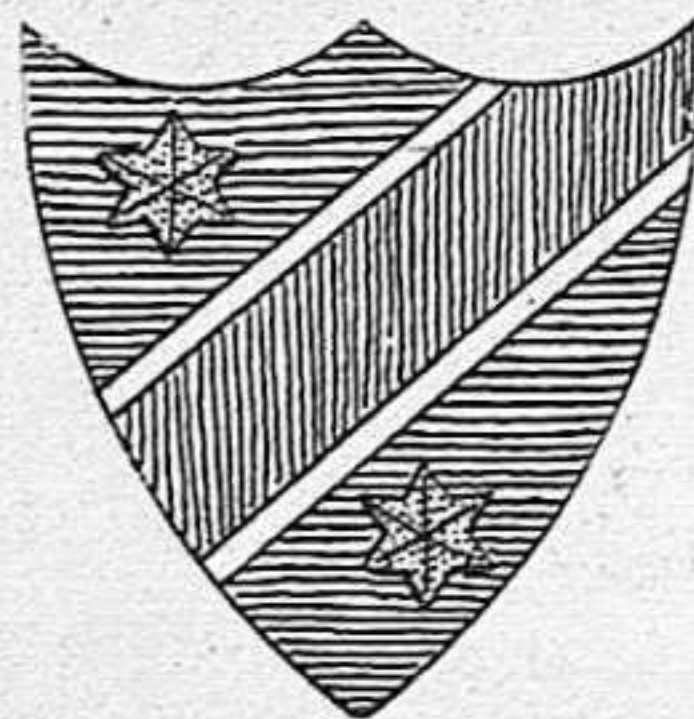
Amb uns 2.000 se calcula el número d' els forasters qu' han estat a Sólle aquests tres dies, repartintse aquí y allâ en fondes y cases particulâs, ahont reberen d' els sollerichs carinyôs hostalatge.

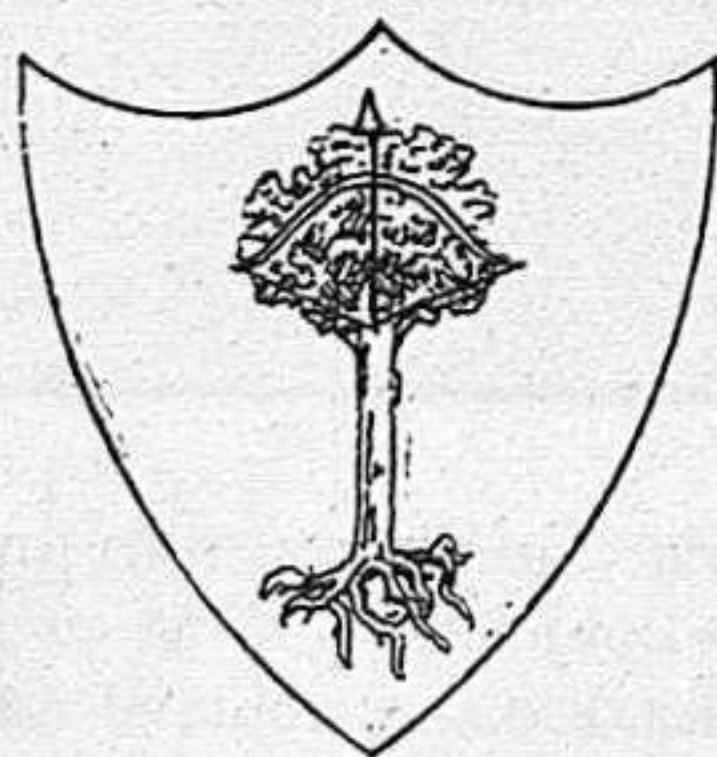
Noms, armes y noticias de ses families de Mallorca

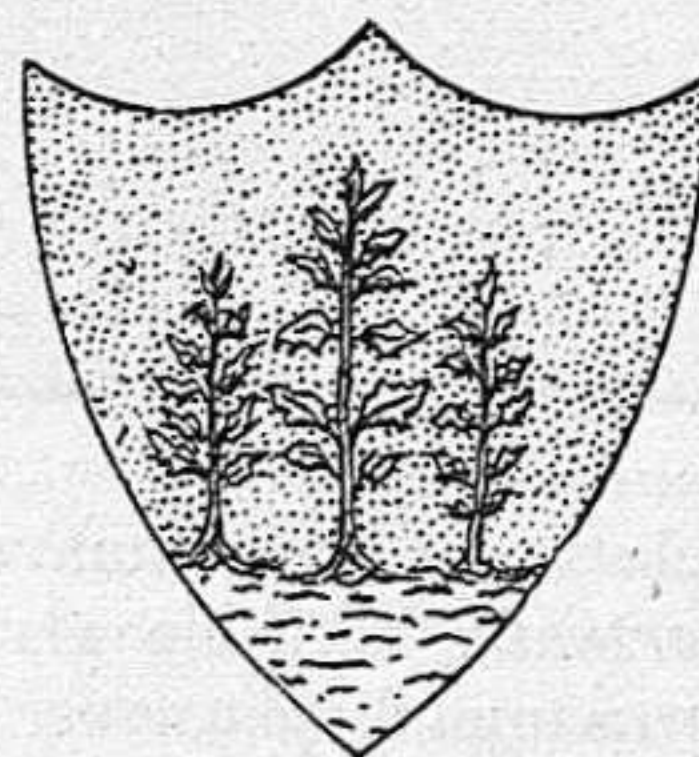
Arnau.—Llinatge estés a Mallorca. Extingida la casa principal que tenia el nom provat en l' Ordre Militar de Calatrava y en la Confreria de Sant Jordi dels Cavallers. Armes: *d' argent una nau navegant tot natural.*

Arrom.—Llinatge estés a Mallorca. Armes: *de blau una banda de roig acompanyada de dues estrelles d' or de vuit puntes.*

Arquer.—Llinatge extingit. Armes: *d' argent una alzina natural arreballada, carregada d' un arc amb la seua setgeta.*

Artigues.—Llinatge estés a Mallorca. Armes: *d' or tres mates d' ortiga del seu color, terrassades.*

Crònica il·lustrada

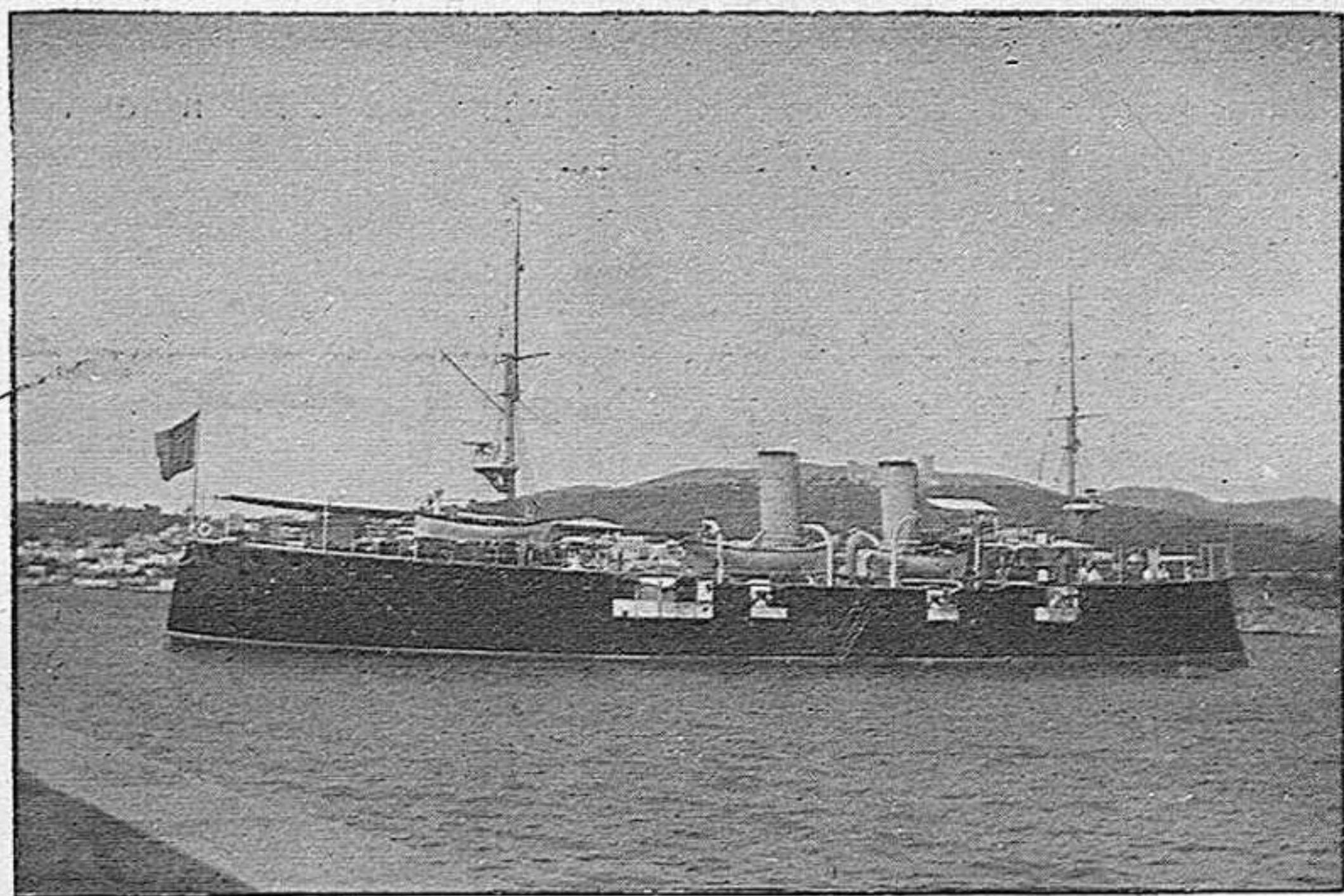
EL «RIO DE LA PLATA»

SA passada quincena va visità sa nostra bahía es barco de guerra espanyol *Rio de la Plata*, de construcció moderna y esbelta forma, pagat per s' Associació d' espanyols de ses repúbliques Argentina y Uruguay, quant sa guerra de Espanya amb els Estats Units y regalat an es govern espanyol per aquells entusiastes patriotes.

Té es casco d' acer y desplaça 1750 toneladas. Du dos canons Hontoria de tir rapit, 6 Nordeufelt, un quants canons-revolvers y am tralladores, 5 tubos per tirâ torpedos y 3 reflectors eléctrics.

Ses máquines desrollen una força de 7.100 cavalls poguent fê un camí de 22 milles per hora.

Endemés du an els dos palos d' acer dues petites cofes militars. Es capitá de fragata senyô Chacón manava dit barco, que duya 200 tripulants.

Rio de la Plata

Molta va essè sa gent d' aquesta Ciutat qui el va visitâ fins es día de sa sortida.

Avuy publicám una instantáne que representa el *Rio de la Plata* fondetjat davant l'arriba d' es Moll.

**

CORREGUDES DE BICICLETES

El *Veloz Sport Balear* el diumenge 4 d' el corrent celebrá a sa carretera de Manacor corregudes de bicicletes.

Feya ja temps qu' el ciclistes no duyen a fets aquelles corregudes qu' anys enrera des-pertaven tant d' interés; hei corria tot lo més distinguit d' el ciclisme essent tant l' entusiasme que per tot arreu no es parlava d' altre cosa.

A les hores era quant el ciclisme anava en rauga, era els temps aquell de la febra per l' *sport* quant es veia per camins y carreteres a totes hores circulâ bicicletes, quant no pasava diumenje ni festa que ja desd' el *Veloz* ó d' el *Círculo ciclista*, no sortissen escursions qu' anaven recorreguent tots els pobles de sa nostre illa.

Llavores també s'obria sovint, sovint el velòdromo de Son Espanyolet; damunt son trispol hei corrien anomenats corredors de fora y ses grades y els palcos s'omplien de gent endumentjada donant a sa festa una nota simpática d'alegre expansió baix cèl ubert, els sòns de sa música y el brandetjar de ses banderoles que l'embat estirava y feia onetjar en mil capritxoses formes.

Allò era l'apogeo de sa bicicleta, però ses grandeses solen durar poc; aixi com en el mar després d'una ona grossa vé una gran buidada, aixi passá a sa bicicleta.

Després d'aquesta buidada, d'aquesta calma qu'ha tengut es ciclisme, pareix que comensén altre vegada a apareixe ses primeres onetes precursors d'una altre pujada que de segú no será tan rebent y grossa com sa primera, però sí més lenta y modesta, vendrá a essé més duradera per tenir rèls més fondes.

A ses bicicletes no se les té ja solaments com objecte de diversió, molts l'adoptan per estauvià temps y ha entrat a un terreno més práctic.

Y ara derrerament, es *Veloz* ha ressucitat amb sort, ses corregudes en carretera y ses celebrades el diumenge quatre del corrent foren bastant brillants p'el número de corredors y p'el temps en que feren sa carrera.

De bon matí, sa carretera de Manacor comensá a veurerse animada p'els ciclistes y gent en carruatje qu'anava a presenciari sa sortida.

A les set y mitja sa doná sa partida an els corredors senyors Aureli Planells, Antoni Sitjar, Simó Riera, Francesch Gil, Francesch Vidal, Antoni Riera, Antoni Valldepadrines y Francesch Rosselló.

A *Can Blau*, el siti designat p'els ciclistes, l'*històric Can Blau* no es vé buit de gent que teia *gasto* esperant s'arribada d'els corredors.

Esperant els corredós. - «Can Blau».

Per la carretera polsosa anaven passant bicicletes per explorâ s'arribada, carruatjes que duien curiosos, y automòvils qu'amb so *teuf teuf* desapareixien carretera endins entre núvols de pols.

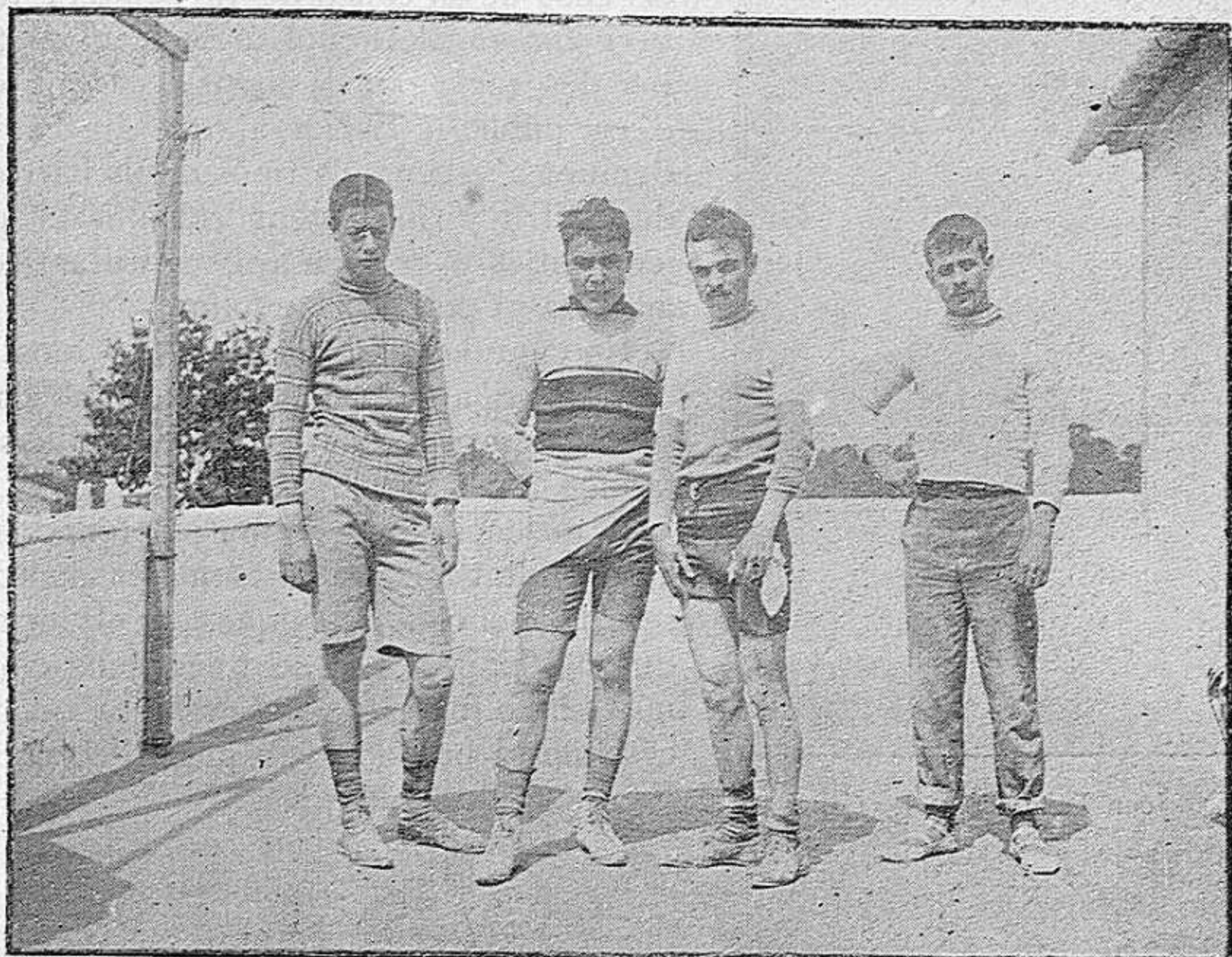
Devers les nòu, ses avansades feren senya de que s'acostavan corredors; la gent fe lloc, els fotógrafos apareiaren s' instantánea, pero els qui venien refrenaren y sa retiraren a un costat, eran dos corredors qui no se varen sentir amb ánimos per acabâ sa carrera.

As cap d'un quart d'hora sa tornâ veure p'el voltant d'el camí sa senyal d'els avisadors y pocs moments després arribaven en compacte grupo, fent un enfilai, el corredors

Il·lustració Mallorquina

Simó Riera, Francesch Gil, Francesch Vidal y Antoni Riera qui passaren es cós amb l' orde en qu' están posats.

Y casi després d'els corredors, aparesqueren p'el camí nuvols de fum qui s'acostaven amb velocitat vertiginosa: eran els automòvils. Al baixar els *chauffeurs* pareixia qu' un es-

Els corredors vencedors.

Inst. Bonnin.

Francesch Vidal. — Simó Riera. — Francesch Gil. — Antoni Riera.

bart de *don Tancredos* havien sortit per *Can Blau*, tanta era sa polsada qu'els-e cubria, que fins sa barba semblava petrificada.

A les nou y mitja y nou y tres quarts arribaren respectivament els corredors Gabriel Martorell y Francesch Rosselló.

La gent aná desfilant, agrahint an el *Veloz Sport*, el bon rato passat y endemés la bona intenció per resucità les ensopides corregudes.

**

SA COMPANYYÍA BALAGUER-LARRA

Per segona vegada tenim entre noltros en Joan Balaguer paisá nostro y artista de veritat qui conseguí obrirse pas anys enrera arribant a ocupà sa primera fila entre els artistes d' es teatro espanyol:

Encara recorden amb gust tots el bons *amateurs* sa campanya que fé durant sa temporada que donà an es Teatre Principal amb companyía d' en Thuillier; es Rabí d' el *Amigo Fritz* y el senyô *Tafetán* de *Doña Perfecta* deixaren recorts que no se borren facilment.

Avuy el tenim el front d' una companyía juntament amb en Larra, artista de molt de mèrit, qui no era conegut d' es nostre públic, dedicantse solament á sa comedia y a ses obres còmiques, que son posades amb escena amb una pulcritut y finesa que no estam acostumats a veure amb ses altres companyies.

Ses obres més vistes y conegudes interessan an es públic amb sa riquesa de detall.s y perfecció amb que son posades en escena, poguent-se dí amb propietat que les broden

Es públic, aquest públic qui umpl ses grades d' es Líric, encarat sembla que no s'ha te-

Joan Balaguer

mut de sa venguda de sa companyia; a lo manco així ho demostrá diumenge passat y ha seguit demostrant-ho cada día.

Aquest públic no se mou per aquestes coses, sobre tot quant encara resonen per totes parts els ècos de sa cansó de *los Lunares* de *El Género Infimo* ò els cuplets de *El Batío*; segueix per desgracia es moviment decadent d'es gust d'es públic d'Espanya, que disfruta vegent demunt s'escena els tipos d'els barrios baixos de Madrit y riu vegent ridiculissats personatjes politics y particulars; disfrutant en veure arrancá sa pell an el pròxim.

En camvi si el grós públic sa mostra retet, el públic d'abaix hei acudeix nombrós y cada vetlada umpl tots els palcos y moltíssimes butaques.

L'ausencia d'el primer pot tení dues causes: la dificultat en qu'es sent es diálec debut a ses deficiencias acústiques d'el local ó perque hei ha gent que sent ses sensacions de sa mes ténue fuya de papê mentres qu'altres necessitan sa pressió d'un mitjá de gruix de rey. Es qüestió d'epidèrmis.

**

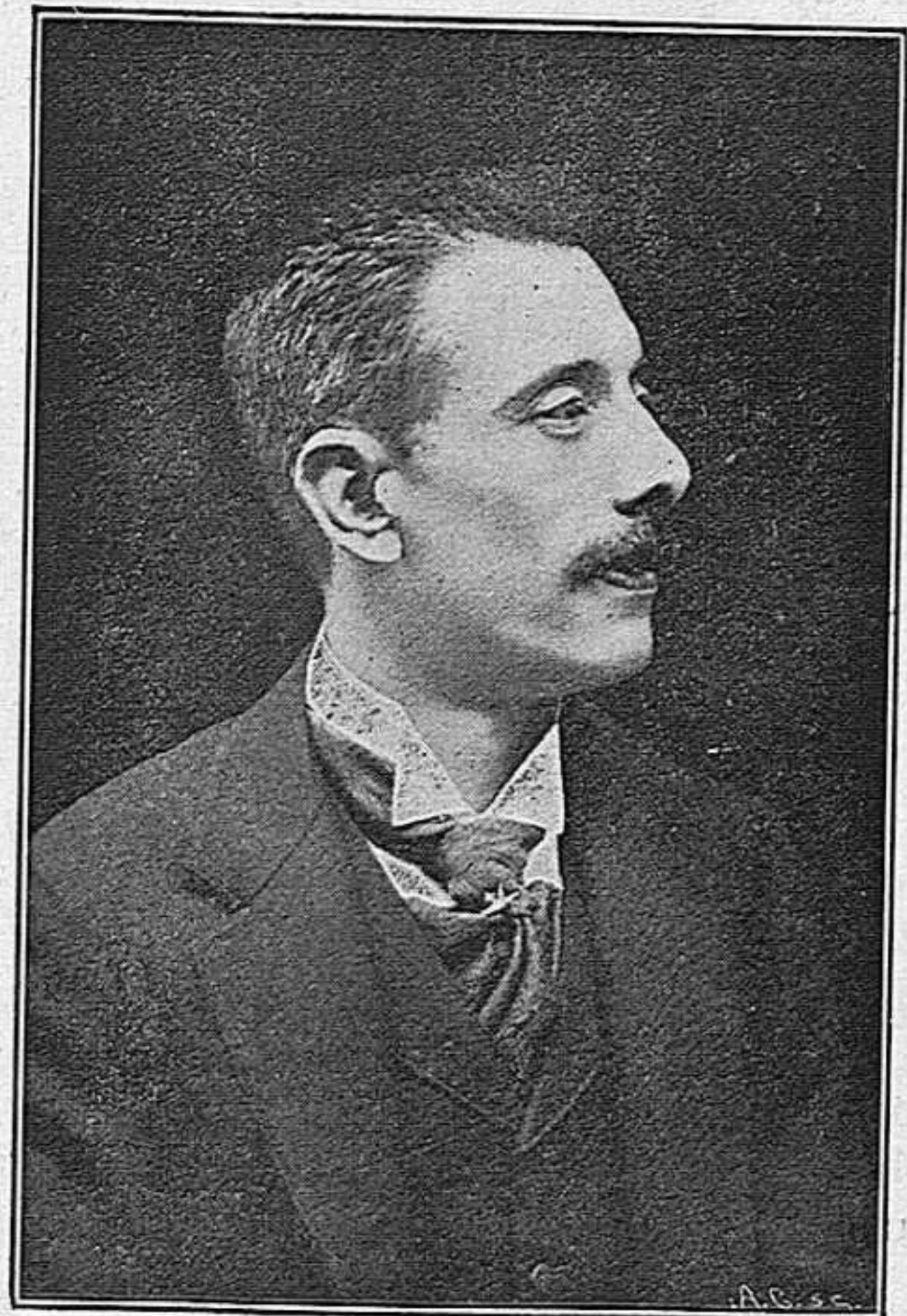
Al escriure aquestes retxes sa companyia mos ha dat a coneixe cinc ó sis obres noves. D'entre elles sa que més ha cridat s'atenció ha estat *El Barón de Tronco Verde*, obra de observació posada dins un ambient molt apropiat per que resalti la cursileria de certs tipos, un d'ells, el protagonista pareix el mol-lo ahont s'hi han fet ¡infinidat d'els alts personatjes politics d'Espanya.

També en *Modas* d'en Benavente s'hi passá un rato molt entretingut, vegent desfilar aquella serie de figures animades p'er l'autor de *Comida de fieras* vertadê psicòlec de la desenfainada societat madrilenya y uns d'els pocs autors qu'han iniciat una nova tendencia dins el teatre espanyol.

Derreramant s'estrená *El Himno de Riego* d'en Melitón Gonzalez, obra moltes escenes còmiques, especialment en el segón acte ahont hei ha alguns cops d'efecte, y la comedieta *El marido pintado*, ahont també s'hi troben gracioses escenes.

**

Els directors de sa companyia, en Joan Balaguer y en Mariano Larra, pot dirse que s'han fet seu el públic, però el presoner pot estarne satisfet d'haver caigut baix d'el domini de tals carcelers, que cada nit van a rebentá de riure, ja amb la satisfeta y transformable figura d'en Balaguer, ja baix aquella fredor d'escèptic d'en Larra, incommovible, però sempre en situació per fer fé una riaya forta.

Mariano Larra

Coses en broma

Es *succés* d'aquests dies qui ha duit enrevolt es nostre públic, tan impresionable per ses coses que no pugen un grell d'on, ha estat es *guacamayo* d'es duc de Orleans qui va tení s'ocurrencia de fogí d'abordo d'es *yate*.

Per totes parts no se sentien mes que:— Ell donen vint duros de tropis an es qui l'agafará.....

Colomistes, sensa colomistes, infants y dones pujaven an els terrats per veure si per casualitat hei havia es *guacamayo* famós; fins y tot el senyô Mandilego, aquell antic conegut de LA ROQUETA, juntament amb sa seua mestressa enfilava amb sa trompa de mirâ alluny es famós animalet qui estava posat damunt un d'els torreons de la Sèu y sostenia qu'alló no era mes qu'una especi de puput amb colorins qu'apenes valdria un parey de sòus.

Ni sa dimisió de s'Alcalde, ni ses iluminacions amb motiu de sa coronació del Rey, ni sa venguda d'en Maura, han cridat tant s'atenció d'es nostros paisans com es *guacamayo* ditxós.

En Pep de Na Santema, n'Andeu Padú y altres personatjes com aquests han preocupat sempre més s'atenció pública que qualsevol aconteixement d'importancia.

Noves

Els mestres d'es partit d'Inca mos han convidat per assistí a s'escursió escolâ que se farà a Lluch p'els deixebles y professòs d'aquel partit.

Agrahim s'obsequi y prometem, si no hi ha res de nou, assistirhi per treure un parei d'instantáneas que publicarem an es pròxim número.

* *

Quant donarem conte en es número passat d'el certamen de cartells celebrat per la casa Roca anunciant es papê de fumâ qu'aquesta fàbrica, sortí equivocadament es nom de Villareal indicant qu'havía obten-

gut es tercê prèmi, quant es qui l'obtengué es Vallhonrat.

* *

Tenim en cartera un sens fí de trabais lliiteraris rebuts, en prosa y vers, que, valdement no els-e contestem aquí particularment no vol dí això que no els-e publiquem quant hi haurá lloc y ocasió.

Així, queden enterats els senyors reme-tents; no dependeix de que es nostro criteri siga tancat ò estret p'els autors novells, perque noltros volem protegí als qui comencen y honrarnos amb sa publicació d'els trabais en que s'hi retrati s'ingeni ó es talent d'una generació jove y plena de vida, sino que actualment en tenim un fart; com se diu, qu'anirem publicant quant caiga bé.

* *

Es número pròxim estarâ dedicat en part a sa festa d'el Corpus.

També hei publicarem distintes fotografies de s'excursió escolar a Lluch y qualche fotografia de ses festes de sa coronació del Rey.

Si s'confirma sa noticia de que se celebren a Palma els Jocs Florals de Catalunya LA ROQUETA hei dedicarâ un grós espai per dar conte de festa tan simpática.

Passatemps

JEROGLÍFIC

GA GA

BERNAT.

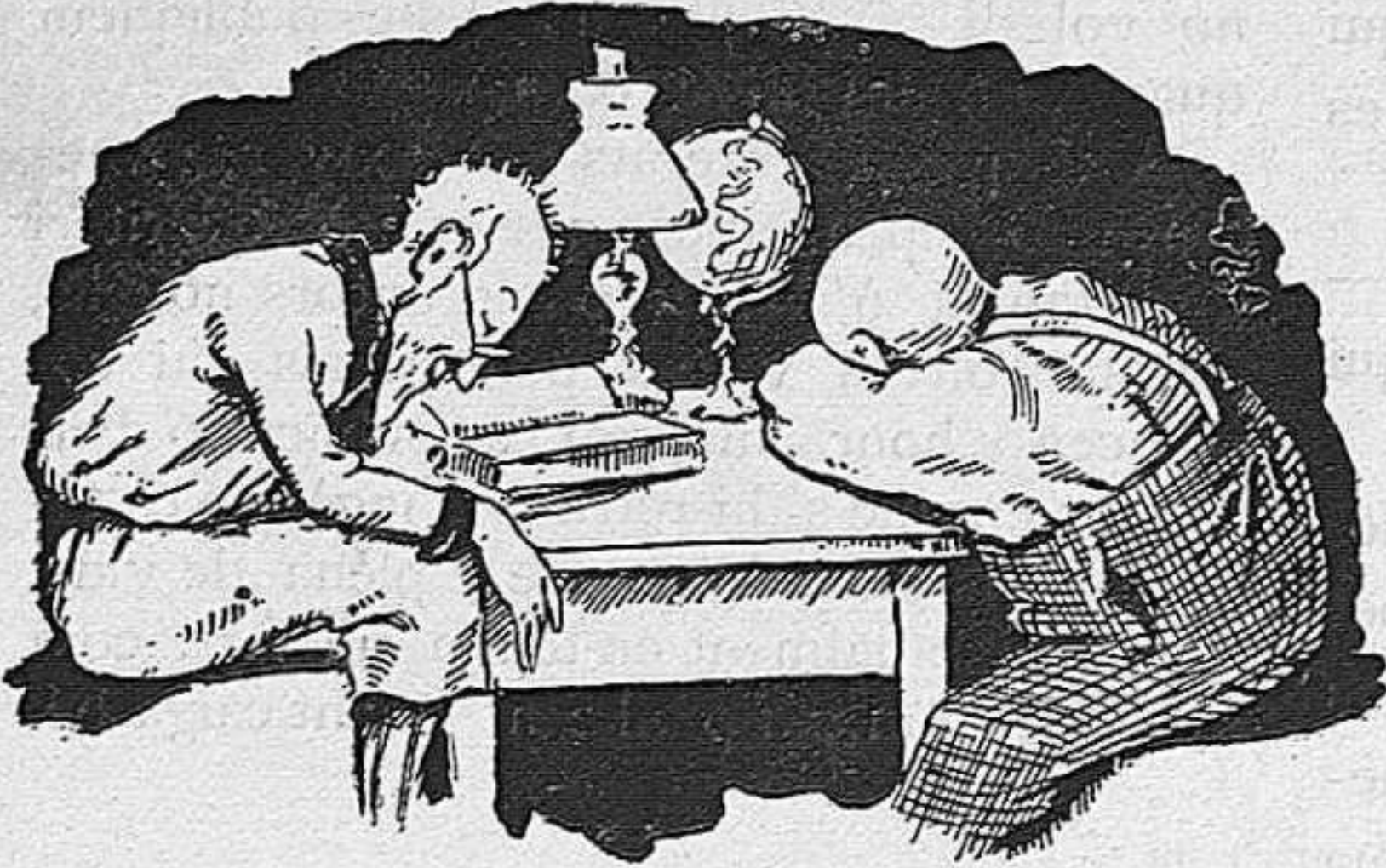
ENDEVINAYA

A mi 'm nodreixen de carn
y en es méu còs no hi tenc ossos
nesc en casa; més sovint
muir en es camp feta trossos.

Sa solució en es número qui vé.

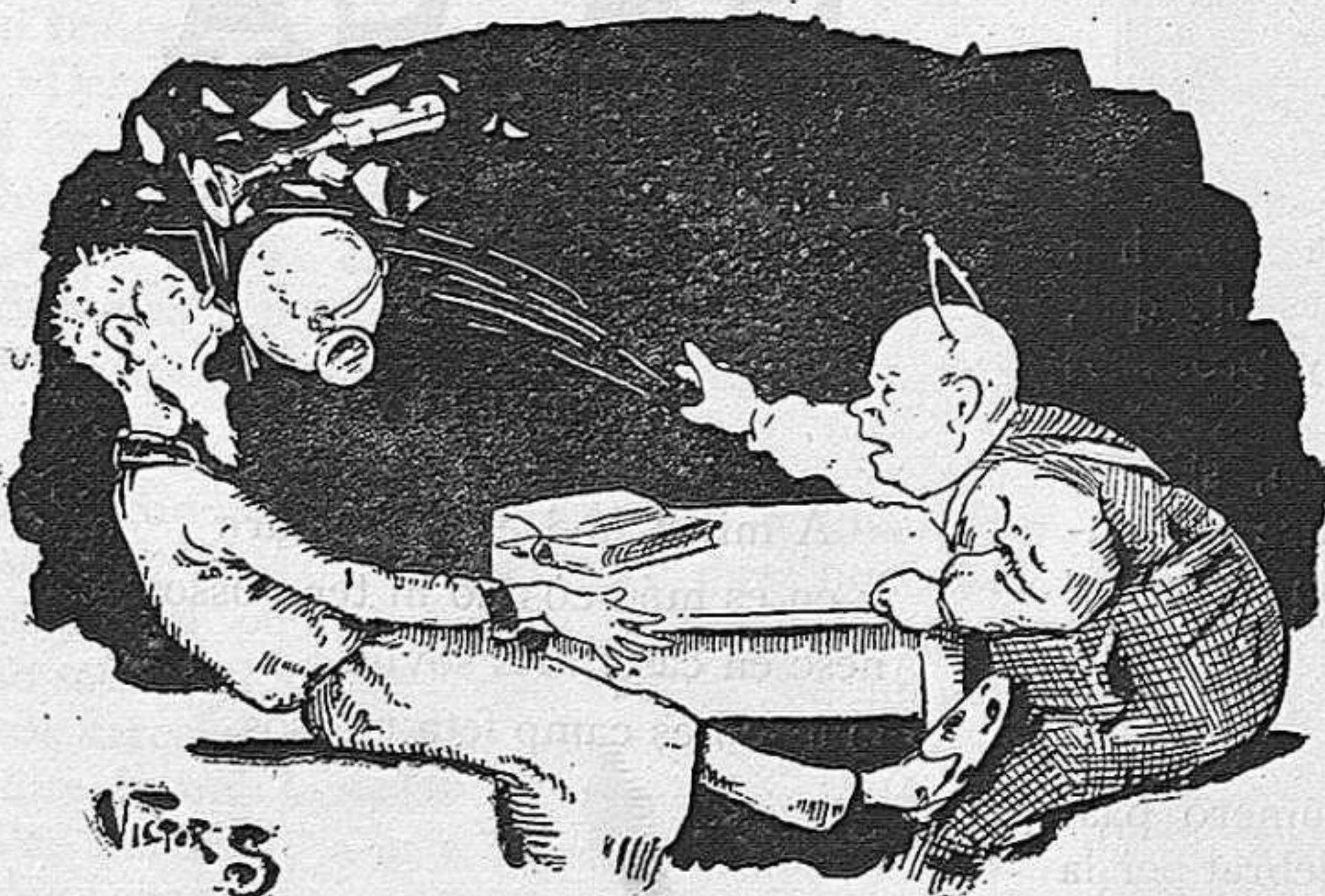
Es volcán de la Martinica

(Historieta en tres quadros y una catástrofe)

1.—Es volcán de la Martinica preocupa fundament als sabis, qui se cremen ses seyes estodiant sa constitució d' es teatro de sa catástrofe.

2.—Examinen ses causes de s'erupció y comparen sa gruixa de sa capa terrestre.....

3.—La cual demòstra que no era tan gruixada com equivocadament se creia, donant lloc a que se vegem prácticament els efèctes de s'erupció.